चन्द्रक्षय m. *Neumond* M. 3,122.

चन्द्रक्षान्त m. N. pr. eines Mannes B. A. J. 9,240.

चन्द्रगर्भ m. Titel eines buddh. Sûtra.

चन्द्रगिरि m. N. pr. 1) eines *Berges*. — 2) eines Fürsten.

चन्द्रगुप्त m. 1) N. pr. verschiedener Fürsten Hem. Par. 8,239. — 2) *fehlerhaft für चित्रगुप्त.

चन्द्रगुप्तक m. = चन्द्रगुप्त 1) Spr. 2875.

चन्द्रगूतीगिरि m. N. pr. einer Oertlichkeit.

चन्द्रगोमिन् m. N. pr. eines Grammatikers.

*चन्द्रगोल m. *Mondscheibe*. °स्थ m. Pl. *die Manen*.

*चन्द्रगोलिका f. *Mondschein*.

चन्द्रग्रह m. (Hemâdri 1,435,1) und °ण n. *Mondfinsterniss*. °णोद्धरण n. Titel eines Werkes.

*चन्द्रचञ्चल m. und *°ला f. *ein best. Fisch*.

चन्द्रचूड m. 1) Bein. Çiva's Bâlar. 272,13. — 2) *eine Form* Bhairava's. — 3) N. pr. *a*) eines Helden der Kâlikâ Ind. St. 14. — *b*) eines Autors. — *c*) eines Fürsten Ind. St. 14.

चन्द्रचूडामणि m. Titel eines Werkes.

चन्द्रचूडाष्टक n. Titel einer Hymne.

चन्द्रज m. Patron. Budha's (*Mercurs*).

*चन्द्रजनक m. *das Meer* Gal.

चन्द्रजसिंह m. N. pr. eines Mannes.

चन्द्रज्ञान n. Titel eines Werkes. Auch °तन्त्र n.

चन्द्रट m. N. pr. eines alten Arztes.

चन्द्रतापन m. N. pr. eines Dânava.

चन्द्रतारक n. *Mond und Sterne* Çat. Br. 14,6,7,13.

चन्द्रताल m. *ein best. Tact* S. S. S. 227.

चन्द्रत्व n. Nom. abstr. von चन्द्र *Mond* 232,29.

चन्द्रदक्षिण Adj. *Glänzendes* oder *Gold als Opfergeschenk darbringend*.

चन्द्रदत्त m. N. pr. eines Autors.

*चन्द्रदार m. Pl. *die Gattinnen des Mondes, die Mondhäuser*.

चन्द्रदीपिका f. Titel eines astrol. Werkes Comm. zu Varâh. Bṛh. 6,6.

चन्द्रद्रुत m. Titel eines Gedichts.

चन्द्रदेव m. N. pr. verschiedener Männer.

चन्द्रद्युति m. *Sandelholz*.

चन्द्रद्वीप m. N. pr. eines Dvîpa.

*चन्द्रध्वजकेतु m. *ein best.* Samâdhi.

चन्द्रनाभ m. N. pr. eines Dânava.

चन्द्रनारायणभट्टाचार्य m. N. pr. eines *Lehrers*.

चन्द्रनारायणी f. Titel eines Werkes.

चन्द्रनिर्णिज् Adj. *ein schimmerndes Gewand habend*.

चन्द्रनिर्वृति m. N. pr. eines Mannes B. A. J. 1,97.

चन्द्रपञ्चाङ्ग n. *the luni-solar calendar*.

चन्द्रपति m. N. pr. eines Mannes.

चन्द्रपर्वत m. N. pr. eines *Berges* R. 6,2,37.

चन्द्रपाद् m. *Mondstrahl*.

चन्द्रपाल m. N. pr. eines Helden der Kâlikâ Ind. St. 14.

चन्द्रपुर n. N. pr. einer *Stadt* B. A. J. 1,218.

चन्द्रपुष्पा f. *eine Art Solanum* Bhâvapr. 1,199.

चन्द्रपृष्ट (°पृष्ठ?) m. N. pr. eines Mannes Ind. St. 14.

चन्द्रप्रकाश m. Titel eines Werkes.

चन्द्रप्रभ 1) m. N. pr. verschiedener Männer. — 2) f. आ *a*) *Mondschein. — *b*) *Serratula anthelminthica* Râgan. 4,65. — *c*) *ein best. Arzeneimittel* Bhâvapr. 4,225. Mat. med. 45. — *d*) ein Frauenname 123,30.

चन्द्रप्रभस्वामिचरित्र n. Titel eines Werkes.

चन्द्रप्रभासतीर्थ n. N. pr. eines Tîrtha.

चन्द्रप्रभास्वरराज m. N. pr. verschiedener Buddha.

चन्द्रप्रमर्दन n. N. pr. eines Bruders des Râhu.

चन्द्रप्रमाण Adj. *lunaris* Lâṭj. 10,16,13.

चन्द्रप्रासाद् m. wohl = चन्द्रशाला 1).

चन्द्रप्रिय m. N. pr. eines Fürsten.

*चन्द्रबाला f. *grosse Kardamomen*.

चन्द्रबाहु m. N. pr. 1) eines Asura. — 2) eines Helden der Kâlikâ Ind. St. 14.

*1. चन्द्रबिन्दु m. *das Nasalzeichen* ँ.

2. चन्द्रबिन्दु Adj. *mondähnliche Flecken habend* Bhâvapr. 2,2.

चन्द्रबिम्ब n. *Mondscheibe* 249,21. 25. Spr. 7699.

चन्द्रबिम्बप्रभा f. N. pr. einer Gandharva-Jungfrau Kâraṇḍ. 5,16.

चन्द्रबिम्बमय Adj. *aus Mondscheiben bestehend* Kâd. 94,6.

चन्द्रबुध्न Adj. *dessen Boden licht ist*.

चन्द्रभ 1) m. N. pr. eines Wesens im Gefolge Skanda's. — 2) f. आ *ein Solanum* Bhâvapr. 1,199.

चन्द्रभाग N. pr. 1) m. *a*) *eines Mannes; s. चान्द्रभागि. — *b*) eines Berges. — 2) f. आ (und *ई) eines Flusses Râgan. 14,23.

चन्द्रभागसरित् f. = चन्द्रभाग 2).

चन्द्रभानु m. N. pr. eines Sohnes des Kṛshṇa.

चन्द्रभास m. 1) *Schwert*. — 2) N. pr. eines Helden der Kâlikâ Ind. St. 14.

*चन्द्रभूति n. *Silber* Râgan. 13,15.

*चन्द्रमणि m. = चन्द्रकान्त 2).

चन्द्रमण्डल n. 1) *Mondscheibe*. — 2) *ein Hof um den Mond*.

चन्द्रमत n. *die Lehre des Mondes*, d. i. — *der Verehrer des Mondes*.

*चन्द्रमनस् m. N. pr. eines der Rosse des Mondgottes.

चन्द्रमय Adj. (f. ई) *ganz Mond seiend* Kâd. 244,14. Harshak. 90,15.

चन्द्रमस् m. 1) *der Mond, der Mondgott*. Erscheint als Dânava und als einer der acht Vasu. — 2) N. pr. eines Helden der Kâlikâ Ind. St. 14.

चन्द्रमस 1) in अव°. — 2) f. आ N. pr. eines Flusses Bhâg. P. ed. Bomb. 4,28,35. Vgl. चन्द्रवशा.

*चन्द्रमक् m. *Hund*.

चन्द्रमा f. N. pr. eines Flusses.

*चन्द्रमार्ग m. *der Luftraum* Gal.

चन्द्रमाला f. 1) *ein best. Metrum*. — 2) N. pr. eines Flusses.

चन्द्रमास m. *Mondmonat*.

चन्द्रमुकुट m. Bein. Çiva's Prasannar. 157,10.

चन्द्रमुख 1) m. N. pr. eines Mannes. — 2) f. ई *a*) *ein best. Gefäss in der vulva* Bhâvapr. 1,18. — *b*) *ein best. Metrum*. — *c*) N. pr. einer Surâṅganâ Ind. St. 15.

चन्द्रमुखवर्मन् m. N. pr. eines Fürsten Harshak. 187,15.

चन्द्रमौलि 1) Adj. *einen Mond auf dem Kopfe habend*. — 2) m. *a*) Bein. Çiva's. — *b*) N. pr. eines Mannes Ind. St. 15. — 3) f. *ein best. Gefäss in der vulva* Bhâvapr. 1,18.

चन्द्रमौलिन् m. Bein. Çiva's Hemâdri 1,308,21. 371,23.

चन्द्रयोग m. *eine Conjunction des Mondes mit einem Sternbilde*.

*चन्द्ररत्न n. *Perle* Gal.

चन्द्ररथ m. *dessen Wagen schimmert*.

चन्द्रराज m. N. pr. verschiedener Männer Ind. St. 15,373.

चन्द्ररेखा f. 1) *Mondsichel*. — 2) *eine best. Pflanze*. — 3) N. pr. einer Surâṅganâ Ind. St. 15,241.

*चन्द्ररेणु m. *Plagiarius*.

चन्द्रर्तु m. *eine lunare Jahreszeit* Ind. St. 10,309.

चन्द्रललाट Adj. *einen Mond auf der Stirn habend*, von Çiva Gaut.

चन्द्रललाम m. Bein. Çiva's.

चन्द्रला f. ein Frauenname.

चन्द्रलेख 1) m. N. pr. eines Rakshas. — 2) f. आ *a*) *Mondsichel*. — *b*) *Serratula anthelminthica* Râgan. 4,63. — *c*) Name *verschiedener Metra*. — *d*) N. pr. α) verschiedener Frauen Vikramâṅkak. 8,4. — β) einer Tochter des Schlangendämons Suçravas.

चन्द्रलोक m. Pl. *die Welten des Mondes* Çat. Br. 14,6,6,1. चन्द्रादिलोके Kap. 6,56.

चन्द्रलोचन m. N. pr. eines Dânava.

*चन्द्रलोक्क (Râgan. 13,14), *°लौक् und *°लौ-